

Ὁ πωλῶν γάλα. Συνών. γαλάρις B 4, γαλατᾶς I, γαλατζῆς.

γαλασπρίζω Πάρ. (Παροικ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τοῦ ρ. ἀσπρίζω.

Ἀσβεστῶνω, ἐπὶ οἰκίας (κάμνω αὐτὴν λευκὴν ὡς τὸ γάλα).

γαλαστάτες ὁ, Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐς. γαλοστάτης παρὰ τὸ οὐς. γάλα καὶ τὸ κοινὸν β' συνθ. -στάτης. Πβ. λυχροστάτης, σταμνοστάτης κτλ.

Τόπος ὅπου τίθενται τὰ πλήρη γάλακτος σκεύη.

γαλαστοιβῆ ἡ, ἀμαρτ. γαλαστοιβῆ Εὐβ. (Κάρυστ.) γαλαταστοιὰ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαλαστοιβῆ κατὰ τὰ εἰς -σὰ ὀνόματα φυτῶν ἢ ἐκ τῶν οὐς. γάλα καὶ ἀστοιβῆ.

Τὸ φυτὸν εὐφόρβιον (euphorbia) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (scrofulariaceae). Συνών. γαλαστοιβῆ, γαλαστοιβίδα.

γαλαστοιβῆ ἡ, Σκῦρ. γαλαταστοιβῆ Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐς. γάλα καὶ ἀστοιβῆ κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Γαλαστοιβῆ, ὁ ἰδ.

γαλαστοιβίδα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐς. γάλα καὶ ἀστοιβίδα.

Γαλαστοιβῆ, ὁ ἰδ.

γαλατάδα ἡ, Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (I).

Χόρτον ἐδώδιμον φυόμενον μετὰ τὰς πρώτας βροχὰς τοῦ φθινοπώρου.

γαλατάδικο τό, κοιν. γαλατάδ'κου βόρ. ἰδιώμ. γαλ'τάδ'κου Θεσσ. (Καλαμπάκ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ γαλατᾶδες πληθ. τοῦ οὐς. γαλατᾶς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικο, δι' ἦν ἰδ. -ικός.

Μέρος ὅπου πωλεῖται ἢ παρέχεται πρὸς τροφήν γάλα, γαλακτοπωλεῖον.

γαλατάκι τό, κοιν. γαλατάκ' βόρ. ἰδιώμ. γαλατάτσι Μεγίστ. κ. ἄ. γαλατσάκι Σύμ. γαλατσάι Σύμ. γαλάτσι Μέγαρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. γάλα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι. Τὸ γαλάτσι κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Μικρὰ ποσότης γάλακτος: Ἦπμε τὸ παιδάκι τὸ γαλατάκι του καὶ κοιμήθηκε.

γαλαταρεῖδ τό, ἀμαρτ. γαλαταρκὸν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα ἢ γαλατᾶς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αρεῖδ.

Μάνδρα Ἰνδιάνων, γάλλων (ἡ λ. θὰ ἐσήμαινε κατ' ἀρχὰς μάνδραν ἐγγάλων ζώων καὶ βραδύτερον συνετελέσθη ἢ σημασιολογικὴ ἐπέκτασις): Ἄσμ.

Πέψε του τὸ γαλαταρκὸν μὲ ἑκατὸν γαλλοῦδκια, πέψε του τὸ ὀρνιθαρκὸν μὲ ἑκατὸν πουλλοῦδκια.

γαλατᾶς ὁ, κοιν. Θηλ. γαλατοῦ κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς

1) Ὁ πωλῶν, ὁ ἐμπορευόμενος γάλα, γαλακτοπώλης κοιν. Συνών. γαλάρις B 4, γαλᾶς, γαλατζῆς. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. σύνθη. 2) Ὁ φίλος τοῦ γάλακτος, ὁ

ἀγαπῶν, ὁ τρώγων πολὺ γάλα Κρήτ. κ. ἄ. 3) Θηλ., ἡ ἀποφέρουσα, ἡ παράγουσα πολὺ γάλα Πελοπν. (Βούρ-βουρ.) κ. ἄ.

γαλατάσκι τό, Ἡπ. γαλατάσῃ Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐς. γάλα καὶ ἀσκή.

Ἀσκὸς κατάλληλος δι' ἀπόθεσιν γάλακτος. Πβ. γαλατῆα.

γαλατασκόπουλλο τό, ἀμαρτ. γαλατάσκοπ'λλο Δλουκοπ. Ποιμεν. 155.

Ἐκ τῶν οὐς. γάλα καὶ ἀσκόπουλλο.

Μικρὸς ἀσκὸς κατάλληλος δι' ἐναπόθεσιν γάλακτος.

γαλαταφάνα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γάλα καὶ ἀφάνα.

Εἶδος ἀφάνας, ἀκανθώδους θάμνου.

γαλατῆ (I) ἡ, γαλατέα Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) γαλατῆ Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. κ. ἄ. γαλατῆς Κέως γαλατῆ Δ.Κρήτ. γαλέα Πόντ. (Κοτύωρ.) Πληθ. γαλατῆς Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -σά. Τὸ γαλέα κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὁσμὴ τοῦ γάλατος ἐνθ' ἀν.: Τὸ σκεῦος μυρίζ' γαλατέαν Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. Μυρίζ' γαλατῆς Ζαγόρ. Μυρίζει γαλατῆς Σαρεκκλ. || Φρ. Τὸ στόμαν ἀτ' γαλέαν μυρίζ' (εἶναι μικρὸς τὴν ἡλικίαν) Κοτύωρ. Συνών. γαλατίλα.

γαλατῆ (II) ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -σά. Φυτὸν τοῦ γένους εὐφορβίου (euphorbia) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (scrofulariaceae) ἔχον γαλακτώδη ὀπὸν.

γαλατένιος ἐπίθ. σύνθη. γαλατένιος βόρ. ἰδιώμ. Οὐδ. γαλατένεν Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ, Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ένιος.

1) Ὁ ἐκ γάλακτος συνιστάμενος, ἐπὶ τροφῶν Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.): Φαεῖν γαλατένεν. 2) Ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, λευκὸς σύνθη.: Γαλατένιο δέρμα - πρόσωπο κττ. Γαλατένιο σάρκα. Γαλατένιο μπράτσα - χέρι κττ.

γαλατερά ἐπίρρ. Ιδραγούμ. Ὅσοι ζωνταν. 56.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλατερός.

Μὲ χρῶμα λευκὸν ὡς τὸ τοῦ γάλακτος: Τὸ φεγγάρι φώτιζε γαλατερά τὸν οὐρανό.

γαλατερικὸς ἐπίθ. ἀμαρτ. Πληθ. γαλατερικά τά, Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλατερός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

Πληθ. γαλατερικά, παρασκευάσματα τοῦ γάλακτος: Νὰ πῆξης τὸ γάλα, νὰ κάμης γαλατερικά (ἐξ ἐπφδ.)

γαλατερός ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) γαλατιρός βόρ. ἰδιώμ. γατερὲ Τσακων. γαλαχτερός πολλαχ. γαλαχιτός πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. γαλαφτερός Πελοπν. (Οἶν.) γαλαφτιρός Β.Εὐβ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερός. Τὸ γαλαχτερός ἐκ παλαιότερου θέμ. γαλακτ - γαλαχτ.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἔχων ἢ ὁ παρέχων ἄφθονον γάλα κοιν. καὶ Τσακων.: Γαλατερὴ ἀγέλαδα - γυναῖκα - κατσίκια κττ. Γαλατερὸ πρόβατο κοιν. Σιδερένιο καὶ γαλατερὴ! (εὐχή πρὸς λεχῶνα) Πάρ. Ἀτσαλένιο καὶ γαλαχτιρὴ! (συνών.